

هشتمین سمینار بین‌المللی نمایش‌های آیینی و سنتی

The 8th International Ritual &
Traditional Performances Seminar

تهران، ۱۴ تا ۱۶ آذر ۱۴۰۰

Tehran 5-7 des, 2021

تالار مشاهیر مجموعه تئاترشهر

بسترهای بخش در فضای مجازی: تیوال، تلویزیون تئاتر ایران

tv.theater.ir tiwall.com

سایت جشنواره:

irtf.theater.ir

بیستمین جشنواره غالب سرخسی آیینی و سنتی

Dramatic
Arts
Center

Humans are Peers of a united race
Thus in creation, share the same base
Saadi

Jalal Sattari Award

Jalal Sattari Award is Presented to
Peter schumann
For a lifetime of Work and effort
for justice, freedom and hope
for people through independent
and creative theater

December 2021

A handwritten signature in Persian script, likely belonging to Jalal Sattari.

Jalal Sattari Award
Established in 2011
Tehran-Iran

پیتر شومان

هنرمند برجسته تئاتر عروسکی آمریکایی که آلمانی الاصل است. او بنیانگذار و کارگردان تئاتر نان و عروسک است. پیتر شومان از سنین جوانی با تئاتر عروسکی آشنا شد و از ابتدا مشی پیشرو داشت. خانواده او در طول جنگ جهانی دوم المان را ترک کردند و آنها آسیب های روحی پناهندگان را تجربه کردند. او همچنین موسیقی، مجسمه سازی و رقص را تجربه کرد. در سالهای اولیه شومان به عنوان هنرمند در آلمان پس از جنگ، به مجسمه سازی و رقص اشتغال داشت. Merce Cunningham و John Cage بر او تأثیرات عمده ای داشتند. در سال ۱۹۶۱، پیتر و همسر او الکا شومان به سرعت در صحنه هنرهای آوانگارد در شهر نیویورک حاضر شدند. شومان در کنار آثارش یعنی تئاتر عروسکی پخت نان را به عنوان یک عمل بنیادین بنا نهاد که نوعی ورود زندگی یا بخشی از آن به تئاتر هایش بود. پیتر شومان تئاتر نان و عروسک را در بخش شرقی نیویورک در سال ۱۹۶۳ تأسیس کرد. عروسک های غول پیکر شومان که به امضای نان و عروسک تبدیل شدند، اولین بار در سال ۱۹۶۵ در رژه های سیاسی و خیابانی در شهر نیویورک و به طور فزاینده ای به عنوان نوعی ضد تئاتر عرض اندام کرد. شومان نسبت به جنگ ویتنام در سال ۱۹۶۸، عکس العمل نشان داد و کارهای ضد جنگ او با تحسین منتقدان در جشنواره تئاتر نانسی در فرانسه مواجه شد. این رویداد تئاتر او را به شهرت بین المللی رساند. بیش از یک دهه تور های فصلی نان و عروسک در اروپا شکل گرفت. تئاتر نان و عروسک به سرعت در حوزه تئاترهای پیشرو جهان یک سبک شد. در سال ۱۹۷۰، پیتر و الکا شومان و خانواده نان و عروسک به ورمونت نقل مکان کردند، جایی که یک مزرعه بزرگ برای کشاورزی و کار تئاتر بود. شومان با الهام از حومه شهر ورمونت، نمایش های غول پیکر را در فضای باز طراحی و اجرا کرد. نمایش های بزرگ و ویژگی های سیرکی در این تئاترها اهمیت داشت. در سال ۱۹۷۴، خانواده شومان تئاتر نان و عروسک را به مزرعه ای در گلوور، ورمونت منتقل کردند، جایی که تا سال ۱۹۹۸ محل برگزاری سیرک رستاخیز بطور سالانه بود. شومان با عروسک گردانان گروه خود، ده ها اثر مهم را در قاره آمریکا، اروپا، شمال آفریقا و آسیا اجرا کرد. صدها هنرمند تئاتر عروسکی مانند ایمی ترومپتر، ماسیمو شوستر، پل زالوم، جولی تیمور، جان بل، سارا پیتی، پدرو آدورنو، کلر دولان، استفان کاپلین و رومن پاسکا از او تاثیر پذیرفتند. همسر همراه و وفادار پیتر شومان الکا شومان در سال ۲۰۲۱ وفات یافت، الکا شومان یکی از مؤثرترین عوامل دوام نام و عروسک بود.

German-born American puppeteer, founder and director of Bread and Puppet Theater. Peter Schumann was introduced to puppetry and avant-garde theatre from a young age; his family experienced the dislocation and trauma of refugees during World War II. Puppeteer Max Jacob was a family friend. During Schumann's early years as an artist in post-war Germany he sculpted and danced; Merce Cunningham and John Cage were major influences. In 1961, Peter and his American-born wife Elka Schumann came to the United States. They quickly became immersed in the avant-garde arts scene in New York City. Schumann's skills and interest in dance and sculpture were combined in puppetry, and his bread baking and distribution articulated a utilitarian function of art practice synthesized with daily life. Peter Schumann founded Bread and Puppet Theater in the Lower East Side of New York in 1963. Schumann's giant puppets, which became the signature of Bread and Puppet, first appeared in 1965 at political street parades in New York City and increasingly as part of the anti-Vietnam War movement. In 1968, Bread and Puppet presented *Fire*, an understated yet hard-hitting indoor piece about the Vietnam War, to critical acclaim at the Nancy Theatre Festival in France. This launched the theater into international prominence and helped secure over a decade of seasonal touring in Europe and beyond. During this period, Bread and Puppet was often associated with the New American Theater – a loose-knit avant-garde movement that included companies as diverse as the Living Theater, The San Francisco Mime Troupe, Robert Wilson, and others. Schumann had come to the United States informed in part by the European avant-garde, and in New York was exposed to the Dada-influenced work of John Cage and Merce Cunningham; the early happenings of Claes Oldenburg, Allan Kaprow, Red Grooms, Fluxus; and the Judson Dance Theater. But unlike many of his contemporaries, Schumann's experimental sensibility was combined with much older forms and traditions: medieval passion plays, the Bible, fairy tales and other folkloric traditions of story telling. Bread and Puppet was also set apart by its economic independence. Guided by a philosophy of living and working within the means available, the Bread and Puppet aesthetic was inextricable from the papier-mâché, burlap, twine, and staples, that made up and literally held the puppets and the shows together. In 1970, Peter and Elka Schumann and their family relocated Bread and Puppet to Goddard College in Plainfield, Vermont, where they worked as a theatre-in-residence on a farm. Inspired by the Vermont countryside, Schumann began to create giant outdoor spectacles of pageantry, sideshows, and circus acts, which he called *Our Domestic Resurrection Circus*. In 1974, the Schumanns moved Bread and Puppet Theater to a farm in Glover, Vermont, which became the home of the annual *Domestic Resurrection Circus* until 1998. With the puppeteers of his Glover company, Schumann also created dozens of significant works performed in the Americas, Europe, North Africa, and Asia. Hundreds of puppeteers and puppet companies have been inspired by their work with Peter Schumann, including Amy Trompetter, Massimo Schuster, Paul Zaloom, Julie Taymor, John Bell, Sara Peattie, Pedro Adorno, Clare Dolan, Stephen Kaplin, and Roman Paska. The Minneapolis (Minnesota) theatre company *In the Heart of the Beast Puppet and Mask Theatre*, founded in 1973, was inspired by director Sandy Spieler's work with Schumann. Peter Schumann has been awarded Holland's Erasmus Prize (1978) and the Puppeteers of America President's Award (1979). He is a UNIMA Member of Honour (1996). Schumann is the author of numerous articles, manifestos, and books, including "The Radicality of the Puppet Theater" (1991) and "What, At the End of This Century, Is the Situation of Puppets and Performing Objects?" (2001). The Bread and Puppet Press, created by Elka Schumann, has printed hundreds of books, posters, pamphlets, and calendars. Peter Schumann's Bread and Puppet Theater is recognized as a major force in contemporary world theatre. His pageants with giant puppets and masks presented in the streets of New York City and the hills of Vermont created a radical redefinition of performance as a conscious response to the challenges and inspirations of contemporary life. **World Encyclopedia of Puppet and Art- Unima**

Humans are Peers of a united race
Thus in creation, share the same base
Saadi

Jalal Sattari Award

Jalal Sattari Award is Presented to
Nina Maliková
for basic activity in Puppet Theatre

December 2021

A handwritten signature in Persian script, likely belonging to Jalal Sattari, the namesake of the award.

Jalal Sattari Award
Established in 2011
Tehran-Iran

نینا مالیکوا

منتقد تئاتر، مورخ، نظریه پرداز، روزنامه نگار، مربی و مترجم است. او فارغ التحصیل از گروه تاریخ و نظریه تئاتر دانشکده هنر و فلسفه دانشگاه چارلز در پراگ است.

او به عنوان دراماتورژ در تئاتر klicpera در Hradec Kralove و تئاتر Palmovka در پراگ کار کرد. او بعدها به عنوان دراماتورژ به تئاتر عروسکی Lampion Klando پیوست. او از سال ۲۰۰ تا ۲۰۱۵ سردبیر و مجله Puppeteer را بر عهده داشت. همچنین او به عنوان معلم در بخش تئاتر عروسکی در دانشکده تئاتر آکادمی هنرهای نمایشی پراگ مشغول به کار است. وی در حال حاضر مشاور متخصص در زمینه تئاتر عروسکی چک در موسسه هنر و تئاتر است. آخرین اثر او با موضوع نقش کشور چک در تاسیس یونیمما است.

Mgr. Nina Malíková,

a theater critique, historian, theoretician, journalist, pedagogue and translator graduate of the Department of History and Theory of Theatre of the Faculty of Arts and Philosophy of Charles University, Prague. She worked as a dramaturge at the Klicpera Theater in Hradec Králové,, Palmovka Theater in Prague and later as dramaturg in puppet theatre Lampion in Kladno.. Since 2000 - 2015, she has been the editor in chief of the Puppeteer magazine. She is working as a teacher at the Department of Alternative and Puppet Theatre at the Theater Faculty of the Academy of Performing Arts, Prague. Currently, she is the expert consultant in the field of Czech Puppet Theater at the Arts and Theater Institute. Her latest work is a publication on the history of UNIMA and the Czech footprint in it: UNI ... What? UNIMA!

Nina Malíková is the chairwoman of the Czech UNIMA center. Her professional interest is the history of puppet theater (Czech and foreign), she cooperates with the Museum of Puppet Cultures, which was founded by her father Dr. Jan Malík, most of his estate is stored in this museum.

**Humans are Peers of a united race
Thus in creation, share the same base
Saadi**

Jalal Sattari Award

Jalal Sattari Award is Presented to
Jamshid MalekPour
for basic research in Iranian ritual and
traditional theatre

December 2021

**Jalal Sattari Award
Established in 2011
Tehran-Iran**

جمشید ملک پور

اندیشمند، نویسنده، کارگردان تئاتر و استاد ایرانی، یکی از چهره‌های برجسته در حوزه نمایش های ایرانی و تئاتر مغرب زمین است. تحصیلات وی در ایران، آمریکا و استرالیا تا درجه دکتری بوده است. کتاب پر اهمیت ادبیات نمایشی در ایران در سه جلد به عنوان یک اثر مرجع شناخته می شود. چکیده تاریخ نمایش جهان، تطور اصول و مفاهیم در نمایش کلاسیک و سیر تحول مضامین در شبیه‌خوانی، از دیگر آثار اوست. جمشید ملک پور کارگردانی و اجرای نمایش‌های متعددی را در ایران و بقیه نقاط جهان به اجرا در آورده است که برخی از آنها عبارتند از: پرومته در زنجیر، مکبث، آنتیگون، اودیپ شهریار، و افسانه اندوهی دلخراش. فیلمسازی را با ساخت فیلم «که یاران فراموش کردند» برای تلویزیون شروع کرد. جمشید ملک‌پور در فیلم‌های بلندی همچون «باد سرخ» و «دیدار» به عنوان کارگردان و نویسنده فیلمنامه حضور داشته است. جمشید ملک پور در حوزه آکادمی در ایران شاگردان برجسته ای را تربیت نمود که بسیاری از آنها اکنون جزء فعالان و استادان نمایش در ایران هستند. این استاد برجسته در زمینه اشاعه نمایش های ایرانی به ویژه تعزیه در خارج از ایران شهرت دارد.

Jamshid Malekpour is a lecturer, scholar and theatre director. He studied Theatre Arts at Tehran University and has an MA in Theatre and Drama from the City University of New York and a PHD in Drama from the Australian National University. A Research Fellow at the University of Canberra, he has taught at the Dramatic Arts College, Tehran University, Western Australia. He is the author of Drama in Iran (3 vols, Toos Publishers, 1985), Persian Passion Plays (University Press, Tehran, 1987), History of World Theatre (keyhan Publishers, 1990) and Theatre and Ritual (University Press, Tehran, 1992)